

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री सुशीला कार्की
माननीय न्यायाधीश श्री डा.भरतबहादुर कार्की
फैसला
०७०-RC-००१७
मुद्दा :- कर्तव्य ज्ञान ।

वृजकिशोर साहको जाहेरीले नेपाल सरकार-----१

वादी

विरुद्ध

रुकुम रुकुमकोट गा.वि.स. वडा नं. ५ स्थायी घर भै कारागार शाखा रुकुममा
थुनामा रहेका विक्रम भन्ने विष्णु खत्री-----१

प्रतिवादी

शुरु फैसला गर्ने न्यायाधीश :- श्री यज्ञराज भट्ट

रुकुम जिल्ला अदालत ।

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने :- मा.मु.न्या. श्री लोकेन्द्र मल्लिक

मा.न्या.श्री मिहिर कुमार ठाकुर

पुनरावेदन अदालत, तुल्सीपुर, दाङ्ग ।

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १०(२) बमोजिम साधक जाँचको लागि पेश हुन
आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर फैसला यस प्रकार छ :-

जिल्ला रुकुम, खलंगा गा.वि.स., वडा नं. १ स्थित बारेगौडा जंगलमा हरियो कम्ब्याट सर्ट,
कालो पाइन्ट, कालो रङ्गको कट्टु सेतो बनियान लगाएको, उचाई ५ फिट ३ इन्च भएको, कपाल
फुलेको अपरिचित पुरुष व्यक्तिको लाश रहेको र सो लाशको घाँटीमा हरियो कपडाको बेल्टले
गाँठो पारी कसेको, दायाँ घुँडामुनी खोसीएको, तल्लो ओठमा काटिएको र शरीर सडिगली सकेको
भन्ने घटनास्थल तथा लाश प्रकृति मुचुल्का ।

मेरो बुबा रामआश्रे साह तेली विगत ६ वर्षदेखि कस्मेटिक र स्टेशनरीको सामानहरुको साईड व्यापार गरी खलंगा लगायत अन्य स्थानमा विक्री वितरण गर्दै आएकोमा मिति २०६८।२।३१ गते विहानको खाना खाई डेरावाट निस्किएकोमा मिति २०६८।३।४ गते घटनास्थल वारेगौँडा जंगलमा मृत अवस्थामा फेला परेकोले यस सम्बन्धमा पछि कर्तव्य गरी मारेको खुल्न आएमा किटानी जाहेरी दिनेछु । हाल घटनास्थल वरीपरिका मानिस बुझी पाऊँ भन्ने समेत व्यहोराको वृजकिशोर साहको जाहेरी दरखास्त ।

मिति २०६८।२।३१ गते विहान ९:०० बजेतिर मेरो बुबा र विक्रम भन्ने विष्णु खत्री सदरमुकाम खलंगाबाट घटनास्थल वारेगौँडा जङ्गलतर्फ गएको भन्ने कुरा मैले नचिनेका महिलाहरुबाट जानकारी पाएकाले निज विष्णु खत्रीले मेरो बुबालाई भर विश्वासमा पारी उधारोमा लिएको सामानको रु. १,५०,०००/- नदिने नियतले एकान्त ठाउँ जङ्गलमा लगि कर्तव्य गरी मारेको विश्वास लाग्छ । निजलाई हदैसम्मको सजाय गरी पाऊँ भन्ने समेत व्यहोराको वृजकिशोर साहको जाहेरी ।

मैले ५/७ दिनभित्र पैसा दिने शर्तमा मृतक रामआश्रे साहसँग २०६८।२।१४ मा उधारोमा रु.१,५०,०००/- बराबरको स्टेशनरी सम्बन्धी सामान लिएको, सामान विक्री नभएको र मृतकलाई पैसा दिन राखेको भाखा नाघेकोले खलंगा आएर मृतकलाई दिनको लागि चिनजानका मानिसहरुसँग रकम सापटी खोजे कतै पाईन । यसको पैसा तिर्न सकिदैन, पैसा नदिए बेइज्जती हुन्छ, वरु यसलाई मार्नुपर्छ भनी सोच बनाई ऐ. ३१ गते विहान ८:०० बजेतिर मृतकको कोठामा गएँ । मैले मृतकलाई बेलुकासम्म पैसा हुन्छ, तँपाई खाना खाएर म बसेको होटलमा आउनुहोस् दिउँसो डिग्रे मन्दिरतर्फ घुम्न जाउँला त्यहाँ पसल पनि छ, तपाईको व्यापारको काम पनि हुन्छ भनेपछि अं. ९ बजेतिर हामी दुवैजना कुराकानी गर्दै डिग्रे मन्दिरतर्फ गयौँ केही पर पुगेपछि मैले मसँग रहेको रुमाल बटारेर डोरी जस्तो बनाई मेरो गर्धनमा नापे, मेरो गर्धनभन्दा मृतकको गर्धन ठूलो मोटो भएकोले सो रुमालले घाँटीमा कस्न नपुग्ने ठानी रुमाल खल्लीमा राखी सोही जङ्गलका बाटोको छेउमा रहेको कुकुरडाइनोको काडाँ सहितको लहरा उखेलें । मैले लहरा उखलेको देखेर मृतकले यो के हो भनी सोधे मैले जन्डिसको औषधि हुन्छ भनेर लहराबाट आएको रस देखाएँ । मृतक अगाडि च्याउ टिप्दै हिडे र मैले सो लहरामा भएको काँडा मेरो जुत्तामा रगटेर फाली लहरालाई डबल बनाएर डोरी जस्तो बनाएँ । हिड्दै जाँदा खोल्सा जस्तो जमिनमा मृतकले घोप्टो परी च्याउ टिप्दै गरेको मौकामा मैले दायाँ खुट्टाले मृतकको गर्धनमुनी पिठ्युमा हानेँ र मृतक जमिनमा घोप्टो परेर लडी टाउको ठाडो पारे मैले बनाएर लगेको लहरा मृतकको घाँटीमा छिराई

खुट्टाले गर्धन मुनी थिची लहराले तानी लगातार हरियो रङ्गको कपडाको बेल्ट खोली मृतकको घाँटीमा कसी २ वटा गाँठा पारी मृतकलाई ओरालोतिर टाउको र उकालोतिर खुट्टा बनाई उत्तानो अवस्थामा छोडेर त्यहाँबाट फर्की रुकुमकोट घरतर्फ गएँ । मृतकलाई म एकलैले कर्तव्य गरी मारेको हो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी विष्णु खत्रीले गरेको वयान कागज ।

प्रतिवादी विष्णु खत्रीको शरीरबाट वारदात हुँदाका समयमा प्रतिवादीले लगाएको जुत्ता र रुमाल बरामद गरेको भन्ने समेत व्यहोराको खानतलासी तथा बरामदी मुचुल्का ।

जिल्ला रुकुम, रुकुमकोट गा.वि.स. वडा नं. ५ स्थित प्रतिवादी विष्णु खत्रीको घर खानतलासी हुँदा जम्मा मूल्य रु. १,१४,१२९।- (एक लाख चौध हजार एक सय उनान्तिस) बराबरको कस्मेटिक र स्टेशनरी सामानहरु बरामद भएको भन्ने समेत व्यहोराको खान तलासी तथा बरामदी मुचुल्का ।

जिल्ला रुकुम, खलंगा गा.वि.स., वडा नं. ५ स्थित जोखमाया मल्ल बस्दै आएको घरको कोठाभित्र खटियामाथी सिरानीमा प्रतिवादी विष्णु खत्रीले रु. १,००,०००।- (एक लाख) दुई महिनाभित्र बुझाउने गरी जोखमाया मल्लबाट सापटी लिएको भन्ने व्यहोराको मिति २०६८।२।३१ गतेको कागज ।

जोखमाया मल्लको घरबाट बरामद कागज हेरी चिनी सनाखत गरि दिएँ । सो कागज म आफैले लेखि जोखमाया मल्ल र मेरो दस्तखत समेत म आफैले गरी जोखमाया मल्ललाई दिएको हुँ । मैले मृतक रामआश्रे साहसँग रु. १,५०,०००।- सामान उधारोमा लिएकोमा सो रकम मृतकलाई दिईसकेको भन्ने पार्नको लागी सो कागज लेखि छोडेको हुँ भन्ने व्यहोराको प्रतिवादी विष्णु खत्रीले गरेको सनाखत कागज ।

प्रतिवादी विष्णु खत्री मेरो अंकल नाता पर्छन् । मिति २०६८।२।२१ गते विहान निज विष्णु खत्री हतार हतारमा मेरो घरमा जसले सोधे पनि अंकलले रु. १,००,०००।- सापटी लिनुभएको छ भन्ने भनी सानो कापीको पानामा रु. १,००,०००।- सापटी लिएको भनी २/४ लाईन लेखि मेरो घरमा छोडी गएका हुन् । निज प्रतिवादीले म सँग रुपैयाँ सापटी लिएका छैनन् । हाल बुभ्दा प्रतिवादी विष्णु खत्रीले मृतकसँग रु.१,५०,०००।- को सामान उधारो लिएको र सो सामानको पैसा तिर्न नसकी मृतकलाई जंगलमा लगी कर्तव्य गरी मारेका हुँदा निजलाई कानूनबमोजिम कारवाही होस् भन्ने समेत व्यहोराको जोखमाया मल्लले गरेको घटना विवरण कागज ।

मिति २०६८।२।१६ गते प्रतिवादी विष्णु खत्री मसँग आई मैले सामान लिएको छु । सो सामान जिपद्वारा रुकुमकोट पुर्‍याईदिनु पर्‍यो भनेकाले मैले लु १ ज १८३७ नं. जिप रु. ५०००।-

रिजर्भ दिने कुराकानी भई मेरो जिपमा सामान लिई गएका हुन् । सामान के कति थियो मैले देखिन । निज प्रतिवादीले मृतकसँग उधारोमा लिएको सामानको पैसा तिर्न नसकेपछि सोही कारणले मृतकलाई जंगलमा लिई मृतकलाई जंगलमा लगी कर्तव्य गरी मारेको भन्ने जानकारी पाएको छु । निजलाई कानूनबमोजिम कारवाही होस् भन्ने समेत व्यहोराको टोपबहादुर वलीले गरेको घटना विवरण कागज ।

प्रतिवादी विष्णु खत्रीले मृतकलाई दिनुपर्ने रुपैया दिन नसकी जाल परिपञ्चमा पारी जंगलमा लगी कर्तव्य गरी मारेकामा विश्वास छ । निजलाई कानूनबमोजिम सजाय हुनुपर्छ भन्ने व्यहोराको मनबहादुर हमालले गरेको घटना विवरण कागज ।

मृतक रामआश्रे साह ५/६ वर्ष पहिलेदेखि कोठा भाँडामा लिई सोही कोठामा सामान राखी बस्दै आएका थिए । निजले डटपेन, कापी, कमल लगाएतका सामान पसल पसलमा लगी विक्री गर्थे । निजले प्रतिवादी विष्णु खत्रीलाई उधारोमा सामान दिएको मलाई थाहा थिएन । हाल मात्र थाहा पाएकी हुँ । मिति २०६८।२।३१ गते विहान मृतकले खाना पकाई खाई केही नबोली बाहिर निस्की गएका हुन् । मृतकलाई प्रतिवादी विष्णु खत्रीले उधारोमा लिएको सामानको पैसा तिर्न नसकी जंगलमा लगी कर्तव्य गरी मारेकोमा विश्वास लाग्छ । निजलाई कानूनबमोजिम सजाय हुनुपर्छ भन्ने समेत व्यहोराको जानकारी गौतमले गरेको घटना विवरण कागज ।

प्रतिवादी विष्णु खत्रीले खलंगाबाट सामान ल्याई नाफा बराबर बाड्ने गरी मेरो दाई रामचन्द्र दाहाललाई सामान दिएका हुन् । सो सामान कोबाट ल्याएका हुन् र सामान के कति थियो भन्ने कुरा मलाई थाहा छैन । हाल बुझ्दा निज प्रतिवादीले रामआश्रे साहसँग रु. १,५०,०००/- बराबरको सामान उधारोमा ल्याएको र सो सामानको पैसा तिर्न नसकेको कारण मृतकलाई कर्तव्य गरी मारेको हुनुपर्छ भन्ने समेत व्यहोराको लक्ष्मण दाहालको घटना विवरण कागज ।

प्रतिवादी विष्णु खत्रीले उधारो सामानको रकम तिर्न नसकेपछि मृतकलाई जंगलमा लगी कर्तव्य गरी मारेकोमा विश्वास लाग्छ । निज प्रतिवादीलाई कानूनबमोजिम कारवाही र सजाय हुनुपर्छ भन्ने समेत व्यहोराको रामचन्द्र दाहालले गरेको घटना विवरण कागज ।

जिल्ला रुकुम, रुकुमकोट गा.वि.स., वडा नं. ५ स्थित प्रतिवादी विष्णु खत्रीको घर खानतलासी हुँदा सामानहरुको टिपोट लेखिएको कापी बरामद भएको भन्ने समेत व्यहोराको खान तलासी तथा बरामदी मुचुल्का ।

मेरो घरबाट बरामद भएको सामानको मूल्य सहितको टिपोट लेखिएको कापी हेरी चिनी खनाखत गरिदिए । सो कापीमा लेखिएको टिपोट मैले रामआश्रे साहसँग लिएका सामानहरुको टिपोट हो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी विष्णु खत्रीले गरेको सनाखत कागज ।

मेरो घरबाट मिति २०६८।३।२८ गते बरामद भएको सामानहरु देखाउँदा हेरी चिनी सनाखत गरिदिएँ । ति सामानहरु मैले रामआश्रे साहसँग लिएका सामान हुन् भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी विष्णु खत्रीले गरेको सनाखत कागज ।

मिसिल संलग्न कागज प्रमाणहरुबाट प्रतिवादी विष्णु खत्रीले मृतकसँग उधारोमा लिएको सामानको रकम तिर्न नसकेको कारण मृतकलाई जंगलमा लगि कर्तव्य गरी मारी घटनास्थलमा छोडी आएको भन्ने तथ्य निर्विवाद रुपमा पुष्टि हुन आएको र निज प्रतिवादी विष्णु खत्रीको उक्त कार्य मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको महलको १ नं. विपरित १३(३) नं. बमोजिमको कसूर अपराध भएकोले निज प्रतिवादी विष्णु खत्रीलाई सोही ज्यान सम्बन्धीको महलको १३(३) नं. बमोजिम सजाय गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको अभियोग पत्र ।

मैले मृतकलाई दिनुपर्ने रु. १,५०,०००/- (एक लाख पचास हजार) रुपैयाँ दिन नसकी मैले आफ्नो बेइज्जत हुन्छ की भन्ने सोचाई लिई मृतकलाई मार्ने योजना बनाई मिति २०६८।२।३१ गते मृतकलाई भेटी आज डिग्रे मन्दिरमा जाँउ त्यहाँ रमाइलो छ भनेकाले मृतकले पनि हुन्छ भनेकाले मृतक र म २ जनामात्र रुकुम खलंगाबाट डिग्रे मन्दिरतर्फ जाने भनेर कुराकानी गर्दै हिडेका हौं । बाटोमा जंगल भएकोले जंगलमा च्याउ टिप्ने क्रममा मैले मृतकको पछाडीबाट गर्दनतिर १ पटक बेसरी लातले हानेको हुँ । मृतकको घाँटीमा मैले समातेको कुकरडाईनाको लहरोले करिब ५/६ मिनेट जति समाति मृतकलाई मारेको हुँ । मृतकलाई कर्तव्य गरी मार्नका लागि अरु कसैको संलग्नता छैन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी विक्रम भन्ने विष्णु खत्रीले शुरु अदालत समक्ष गरेको वयान ।

विक्रम भन्ने विष्णु खत्रीले रुकुम खलंगा १ स्थित बारेगौँडा भन्ने स्थानमा मेरो बुबा मृतकलाई लिई रुखको लहराले मेरो बुबा मृतकको घाँटीमा कसी बेल्ट समेतले बाँधी कर्तव्य गरी मारेका हुन् भन्ने समेत व्यहोराको जाहेरवाला वृजकिशोर साहले गरेको बकपत्र ।

मृतकलाई को, कसले, कसरी कर्तव्य गरी मारेका हुन् सो कुरा मलाई थाहा भएन भन्ने समेत व्यहोराको एकैमिलानको वादीका साक्षी भुवनेश्वर उपाध्याय र लक्ष्मण दाहालले गरेको बकपत्र ।

मिसिल संलग्न प्रमाणहरुबाट प्रतिवादी विष्णु खत्रीले अभियोग माग दावी बमोजिमको आरोपित कसूर गरेको देखिन आएकोले निज प्रतिवादी विष्णु खत्रीलाई मुलुकी ऐन, ज्यान सम्बन्धी महलको १ नं. विपरित १३(३) नं. बमोजिमको कसूर अपराधमा सोही महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वश्व सहित जन्म कैदको सजाय हुने ठहर्छ भन्ने रुकुम जिल्ला अदालतको मिति २०६८।१२।२२ को फैसला ।

म प्रतिवादीको मृतकसँग ज्यान मार्ने सम्मको कुनै पूर्व रिसईवी थिएन । मृतकबाट उधारो किनेको सामानको मूल्य भाकाभिन्न बुझाउन नसकेकोले मृतकले कानूनी कारवाही गरी बेइज्जती गर्छन् की भन्ने एक्कासी सोच जागी आर्थिक विवशताको कारण उक्त अपराध गर्न पुगेको हुँ । अपराध गरे पनि कुनै कुरा नढाँटी अपराध स्वीकार गरी अदालतमा समेत बयान गरी सहयोग पुऱ्याएको छु । मैले स्वीकार गरी अनुसन्धान र अदालतमा सावित रहेका प्रतिवादीलाई सर्वश्व सहित जन्म कैद गर्दा चर्को हुँदा अ.व. १८८ नं. बमोजिम कम सजायका लागि राय जाहेर गरी फैसला भएका विभिन्न नजिरहरु समेत प्रतिपादन भई सकेको अवस्था हुँदा मेरो कसूर अपराध गर्दाको परिस्थिति, घरको आर्थिक अवस्था समेतलाई विचार गरी सर्वश्व सहित जन्मकैद गर्दा चर्को पर्ने भएकाले शुरु फैसला बदर गरी अ.व. १८८ नं. बमोजिम सजाय घटाई मैले गरेको अपराध अनुसारको सजाय तोकी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादीको पुनरावेदन अदालत तुलसीपुरमा परेको पुनरावेदन पत्र ।

प्रतिवादीले योजनावद्ध ढंगबाट मृतकलाई कर्तव्य गरी मारेको हुँ भनी स्वयं प्रतिवादी कै बयानबाट देखिएको र सो बयान व्यहोरा अन्य प्रमाणहरुबाट समेत समर्थित भएको आधार कारण समेतबाट प्रतिवादी विक्रम भन्ने विष्णु खत्रीलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वश्व सहित जन्मकैद हुने गरी भएको रुकुम जिल्ला अदालतको फैसला मिलेकै हुँदा सदर हुने ठहर्छ । अ.व. १८८ नं.को राय लगाई कम सजाय गरी पाउँ भन्ने प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्तैन भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत, तुलसीपुरको मिति २०६९।११।२३ को फैसला ।

यसमा प्रतिवादी विक्रम भन्ने विष्णु खत्रीलाई मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको महलको १ नं. विपरित १३(३) नं. बमोजिमको कसूर अपराध गरेकोले निजलाई सोही ज्यान सम्बन्धीको महलको १३(३) नं. बमोजिम सजाय गरी पाउँ भन्ने व्यहोराको अभियोग माग दावी रहेको प्रस्तुत मुद्दामा अभियोग माग दावीबमोजिम मुलुकी ऐन ज्यान सम्बन्धीको महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वश्व सहित जन्म कैदको सजाय हुने ठहर्छाई शुरु अदालतबाट भएको फैसला नै सदर गरी

मुलुकी ऐन, अ.व. १८८ नं. बमोजिम राय लगाई सजाय घटाउन नमिल्ने भनी पुनरावेदन अदालत, तुलसीपुरबाट भएको फैसला उपर प्रतिवादीको पुनरावेदन नपरी साँधक जाँचको लागि प्रस्तुत मुद्दा यस इजलाश समक्ष पेश हुन आएको अवस्था रहेछ ।

उल्लिखित तथ्य भएको प्रस्तुत मुद्दामा शुरु सल्यान जिल्ला अदालतको फैसलालाईनै सदर गरेको पुनरावेदन अदालत, तुलसीपुरको फैसला मिले नमिलेको के रहेछ साधक जाँचको रोहमा हेरी निर्णय दिनु पर्ने देखियो ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा यसमा प्रतिवादीउपर मृतकको छोरा वृजकिशोर साहले किटानी जाहेरी दिएको देखिन्छ । प्रतिवादीले अधिकारप्राप्त अधिकारी एवं अदालतमा समेत मृतक रामआश्रे साहसँग २०६८।२।१४ मा उधारोमा रु.१,५०,०००।- बराबरको स्टेशनरी सम्बन्धी सामान लिएको, सामान विक्री नभएको र मृतकलाई पैसा दिन राखेको भाखा नाघेकोले खलगा आएर मृतकलाई दिनको लागि चिनजानका मानिसहरूसँग रकम सापटी माग्दा नपाएको र पैसा नदिए बेइज्जती हुन्छ भनी योजना बनाई डिग्रे मन्दिरतर्फ घुम्न जाउँला भनी मृतकलाई बोलाई जङ्गलको बाटोको छेउमा रहेको कुरुरडाइनोको काँडा सहितको लहरा उखेली मृतकले घोप्टो परी च्याउ टिप्दै गरेको मौकामा मैले दायाँ खुट्टाले मृतकको गर्धनमुनी पिठ्युमा हाने र मृतक जमिनमा घोप्टो परेर लडी टाउको ठाडो पारे मैले बनाएर लगेको लहरा मृतकको घाँटीमा छिराई खुट्टाले गर्धन मुनी थिची लहराले तानी लगातार हरियो रङ्गको कपडाको बेल्ट खोली मृतकको घाँटीमा कसी २ वटा गाँठा पारी मृतकलाई ओरालोतिर टाउको र उकालोतिर खुट्टा बनाई उत्तानो अवस्थामा छोडेर त्यहाँबाट फर्की रुकुमकोट घरतर्फ गएँ । मृतकलाई म एकलैले कर्तव्य गरी मारेको हो भनी घटनाको सिलसिसलावद्द रुपमा सविस्तार उल्लेख गरी कसूर अपराधलाई स्वीकार गरी वयान गरेको देखिन्छ । सो वयान व्यहोरा अन्यथा हो भनी निज प्रतिवादीले कुनै जिकिर समेत लिएको नदेखिनुको अतिरिक्त प्रतिवादीको उल्लिखित साविति वयान व्यहोरालाई प्रतिवादीको घरबाट वरामद भएको खानतलासी एवं वरामदी मुचुल्का, जोखमाया समेतले गरीदिएको घटना विवरण कागज, जाहेरवाला वृजकिशोर साहले अदालतमा आई गरीदिएको वकपत्र समेतका मिसिल संलग्न कागजातहरुबाट निर्विवाद रुपमा पुष्टि भएको देखिन्छ ।

अतः प्रतिवादीउपरको किटानी जाहेरी, प्रतिवादीको अधिकारप्राप्त अधिकारी एवं अदालत समक्ष भएको साविति वयान व्यहोरा, मौकामा कागज गर्ने व्यक्तिहरुको भनाई एवं खानतलासी तथा वरामदी मुचुल्का समेतबाट मृतकसँग उधारोमा लिएको स्टेशनरीको सामानको पैसा दिन नपरोस भनी योजना समेत बनाई कर्तव्य गरी मारेको तथ्य निसन्देहरुपमा पुष्टि भएको देखिँदा

सो समेतको आधार कारणवाट प्रतिवादी विक्रम भन्ने विष्णु खत्रीलाई अभियोग माग दावी बमोजिम ज्यान सम्बान्धी महलको १३(३) नं. बमोजिम सर्वश्व सहित जन्मकैद हुने ठहर्‍याई भएको पुनरावेदन अदालत, तुलसीपुरको मिति २०६९।११।२३ को फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ । साधक सदर भएको जानकारी सल्यान जिल्ला अदालतलाई दिई दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु ।

न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत : हरिकृष्ण श्रेष्ठ

कम्प्युटर टाईप गर्ने : मन्दिरा रानाभाट

इति संवत् २०७० साल फागुण ३० गते रोज ६ शुभम्।